

Színészek, érdeklődők, meghívottak zsongásától volt hangos a dráMÁzónak hívott teázó-kávézó-borozó a színház előterében hétfőn délután négy órakor. A kisteremben **László Kata, Mezei Gabó, Bekő-Fóri Zenkő**

és

Márton Réka

az utolsó simításokat végezték az általuk megtervezett minikiállításán. Oda is érdemes benézni a fesztivál alatt.

Gálfi: munkájukhoz illő juttatásban részesüljenek a színészeink!

Jelzésértékű volt, hogy a megnyitón mind a polgármester, mind pedig az alpolgármester megjelent, igaz, az előadásokra már nem maradtak. **Gálfi Árpád** beszédében elmondta, örömdetes, hogy rangos színházi fesztivál van a városban, amire a román színházi szakemberek is eljönnek.

Felre a paravannal!

A megnyitót követően **Nagy Pál** színházigazgató és **Csurulya Csongor** művészeti vezető a büfé előtt elvitte a támogatók és a fesztivál logóit tartalmazó paravánt a sarokba, ez azt jelentette, hogy lehetett teázni-kávézni is az ezután kezdődött közönségtalálkozón.

Barabás Olga, A 12-es kórterem című előadás rendezője az eseményen elmondta, fiatal rendező korában három dolgot mondott neki **Tompa Gábor**, és ő ebből táplálkozik azóta is – azonban ezek annyira személyesek, hogy nem oszthatja meg a közönséggel.

Elmesélt azonban egy olyan esetet, amely nagyon megragadta mostanában: hat órán keresztül utazott vonattal, s közben a vele szemben ülő asszony elmondta neki az életét – amikor leszállt a vonatról, az maradt meg, hogy így kellene színházat csinálni, annyira megható és őszinte volt a magáról mesélő ember.

Szigorúan vett szakmai beszélgetés volt, a nézők közül nem sokan jöttek el, csak a 17 órai előadásra. A bukaresti Nottara színház produkciójára viszont megtelt a koncertteremből kialakított kis stúdióterem.

Amikor tükörbe nézünk

Matei Vişniec darabja, A három éjszaka Madox-szal egy abszurdnak is mondható dráma volt. Egy kikötői kocsmában a kisváros figurái, a kocsmáros, a világítótornyos, a taxisofőr és egy nő gyűl össze, és egy titokzatos figuráról, az idegenből idejött Madoxról beszélgetnek.

Kiderült, hogy mindenki ismeri az illetőt, egy időben több helyen is látni vélték, ám bizonyosat senki nem tud róla, habár a hölgy azt erősíti, hogy neki már a vonatjegyet is megvette, és elviszi őt innen. Apró szépséghiba, hogy a városka végállomás, tovább már csak a tenger van.

Veled is megtörténhet

A 12-es kórterem című előadást **Tóth Krisztina** novelláiból és két verséből írta Barabás Olga, a gyergyói Figura művészeivel - mint az azt követő beszélgetésen elhangzott, eredetileg Gyergyószentmiklós kórházában szerették volna játszani a darabot, de végül nem kaptak engedélyt.

Így a színházban rekonstruálták a kórház intenzív osztályának folyosóját – ebbe a díszletbe ültek be a nézők, úgy, mintha ők is részesei lettek volna a folyosón lezajló beszélgetéseknek és monológoknak, ráadásul a szereplők a saját neveiket használták.

